

Salg deraf til passende Priser. — Vi kende jo allefammen Apotekerpriserne og vide jo, at de ere og maa være nogenlunde høje. Jeg vil slet ikke paaftaa, at man ved Udarbejdelsen af dette Forslag har særlig tilfattet at favorisere Apotekerne, tværtimod, jeg indrømmer, at man formodentlig udelukkende derved har haft Øjet fæstet paa dette at sikre Befolkningen mod Ulykkestilfælde, men jeg vil dog henstille, om ikke de fleste Ulykkestilfælde fremkomme, ikke ved uforsigtig Forhandling, men ved uforsigtig Opbevaring fra Køberens Side, og en Mand kan lige saa godt være uforsigtig med en Vare, som han har købt paa Apoteket, som med en Vare, han har købt hos en Materialist. Om alt det tør jeg imidlertid ikke sige noget bestemt. Jeg vil blot henstille, om man ikke kunde komme til lidt mere fri Forhandling af en hel Del af disse Genstande. Der er kun et ganske enkelt Stof, som allerede er blevet omtalt af et æret Medlem i Dag, jeg vil nævne, nemlig Arsenik til Kreaturvast. Jeg er deri enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgtres (Nielsen-Grøn), som talte om dette Forhold, men jeg tror, der er en lille Smule at føje til. Det er nemlig en almindelig Mening blandt Landmændene, at denne Vast med Arsenik er en overordentlig gavnlig Foranstaltning for Kreaturerne, og desværre har man ikke fundet noget som helst andet Stof, der kan erstatte Arsenik til dette Brug. Jeg ved ikke, om det mulig kunde ligge noget i, at Dyr lægerne, der have en Indtægt af denne Kreaturvastning, ere tilbøjelige til at udbrede den Anskuelse blandt Landmændene, at det er saa overordentlig gavnligt, men som Forholdene ere, er der ganske vist i det mindste hos mange Landboere den Anskuelse, at denne Kreaturvast er en gavnlig Foranstaltning. Lovforslaget forudsætter i § 10, at Vastningen foretages i Dyr lægens Hjem. Denne Vast foregaar imidlertid næsten altid om Vinteren, og Kreaturer ere i det hele taget ikke Dyr, der egne sig til at gøre lange Rejser, særlig om Vinteren at trække dem hen til Dyr lægen, saa dem vaskede der og trække dem vaade hjem, vil naturligvis ingen gøre. Følgen af de bestaaende Forhold, som stadfæstes ved denne Lov, hvorefter Kreaturvast væsentlig kun kan foretages af Dyr lægen og under Dyr lægens personlige Tilsyn, bliver, at denne, som den i Almindelighed betragtes, gode og nyttige Foranstaltning kun kan benyttes af de store Landejendomsbesiddere, medens de mindre ere fuldstændig udelukkede deraf (Modsigelse). So omtrent. De kunne kun bruge den, naar

de hente en Dyr læge, og det bliver for dyrt. Naar jeg lader 100 eller 150 Kreaturer vaskes af en Dyr læge, saa medfører det kun overmaade ringe Beføstning, men skal en Mand lade 2, 5 eller 10 Kreaturer vaskes, skal han ligesom de større Landejendomsbesiddere betale den Gift, der medgaar til Vasken, og tillige Dyr lægens Rejse. Denne Udgift er den samme, enten Besætningen er stor eller lille, og derfor er Udgiften uforholdsmæssig stor for de mindre Landejendomsbesiddere. Følgen deraf er atter, at der forhandles en Mængde Ting, som siges at være gode til Kreaturvast og at kunne erstatte Arsenik, Ting, med Hensyn til hvilke jeg er temmelig overbevist om, at hverken Sælger eller Køber har nogen som helst Forestilling om, hvad det er, eller hvad Virkning det egentlig taalt har. Jeg synes det er ubilligt, at kun de større Landejendomsbesiddere skulle have Udgang til et saadant godt Midde, medens i Praksis de mindre Landejendomsbesiddere ere affkaarne deraf. Jeg vilde derfor meget ønske, uden at gaa saa vidt, som det ærede Medlem, der før havde Ordet, som mente, at man kunde give Arsenikhandelen omtrent fuldstændig fri — for det indrømmer jeg vilde være meget farligt — dog ved at betro en Mand i hver Kommune at forestaa en saadan Vast eller paa lignende Maade kunde komme ud over dette. Den højtærede Justitsminister har ved en anden Lejlighed udtalt, at der jo kunde gives af Justitsministeren Bevilling til enkelte Mænd til at foretage Kreaturvast. Det er ganske vist Tilfældet, men det er vel Folk, som egentlig taalt have en Slags Bevilling til Dyr lægepraksis, deres Antal er ringe, og at fordre Bevilling fra Justitsministeriet dertil forekommer mig lidt vidtløftigt, men det forekommer mig at være det retteste, at Kommunerne, naar de ønske det, eller hvor der findes Trang dertil, skulle kunne bemyndige en Mand til paa sit Ansvar med sine egne Redstaber at foretage denne Kreaturvast. Jeg skal henstille til det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, eller, om det maatte blive en Kommission, som nogle ærede Medlemmer have omtalt, da til denne, at tage dette Spørgsmaal under den næjeste Overvejelse, thi jeg er overbevist om, at den nuværende Ordning og den, der paa tænkes her i Lovforslaget, indeholder en Uret imod de mindre Landejendomsbesiddere.

Tanber: Det er ikke min Tanke at gaa ind paa Lovforslagets Indhold, men jeg ønsker kun at gøre en lille sproglig Bemærk-